अमोघमस्मि नियमाद्विधास्यामि त्वदीप्सितं ।
सक्युपक्रन्दयन्नेवं सुभ्रुवाभिहितस्तया ॥ १४१ ॥
अथ प्रवृद्धगर्वेण तत्स्वल्पैरेव वासरैः ।
संपूर्णतां सुरगृहं गमितं तेन भूभुजा ॥ १४४ ॥
सा यागज्वलने राजललना पीतसर्पिषि ।
पूर्णाहुत्या समं साध्वी जुहाव सहसा तनुं ॥ १४३ ॥
उपर्यस्या निरस्तासोः प्रुष्टाः कुसुमवृष्टयः ।
तत्कांक्षिणास्तु न्यपतन्नवर्णमुखरागिरः ॥ १४४ ॥
सुदीर्घसाहसारम्भचिन्तासंरम्भशोषितः ।
पर्वगुप्तो बभूवाथ तृष्णामयपथातिथिः ॥ १४५ ॥
व्याध्याधिप्रशमायासैर्ज्ञात्वाप्यस्थायिनों स्थितिं ।
मूढाः प्रवृत्तिं नोज्झन्ति द्रोहे श्रीलोभमोहिताः ॥ १४६ ॥
अशंक्य तादृङ्निष्ठोऽपि सोऽकुण्ठैः प्राक्तनैः शुभैः ।
कैश्चित् सुरेश्वरीक्षेत्रे परासुः समपद्यत ॥ १४७ ॥
षड्विंशवत्सराषाढ्वङ्कलेऽह्नि त्रयोदशे ।
द्रोहार्जितेन नृपतिः स राज्येन व्ययुज्यत ॥ १४८ ॥
अतीन्द्रियायां परलोकवृत्ताविहैव तीव्राशुभपाकशंसी ।
दृश्येत नाशो यदि नाम नाशु न
कः कुकृत्येन यतेत भीत्यैः ॥ १४९ ॥